

226.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WE-
WNĘTRZNYCH**

z dnia 6 kwietnia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Skarbu o wydawaniu koncesyj na zarobkowy przewóz osób pojazdami mechanicznymi w obrębie gminy miejskiej.

Na podstawie art. 2 ust. (2), art. 6, art. 8 ust. (2) i art. 11 ustawy z dnia 22 marca 1933 r. o zarobkowym przewozie osób pojazdami mechanicznymi w obrębie gminy miejskiej (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 273) zarządza się co następuje:

do art 2 ust. (2).

§ 1. Zarząd gminy miejskiej powinien uzyskać zgodę powiatowej władzy administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie — Komisarza Rządu na m. st. Warszawę na wydanie koncesji, jeżeli:

- a) koncesja ma być wydana cudzoziemcowi, spółce akcyjnej, spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółdzielni,
- b) chodzi o koncesję wyłączną na regularne przewozy autobusami na określonych liniach.

do art. 6.

§ 2. Władza wyda koncesję, jeżeli uzna, że osoba ubiegająca się o koncesję posiada odpowiednie kwalifikacje do prowadzenia przedsiębiorstwa przewozu i może spełniać należycie obowiązki przewozowe bez narażenia na szkodę bezpieczeństwa lub interesu publicznego.

§ 3. (1) Pierwszeństwo do otrzymania koncesji ma osoba, która zobowiąże się do używania pojazdów mechanicznych, odpowiadających specjalnym wymaganiom obrony Państwa.

(2) Jeśli ubiegający się o koncesję zapewni gminie specjalne świadczenia na rzecz budowy i utrzymania dróg (ulic i placów), niewynikające z obowiązków ustawowych, władza może wydać koncesję z prawem wyłączności na regularne przewozy autobusami na określonych liniach na obszarze całej gminy.

§ 4. Koncesje na zarobkowy przewóz osób pojazdami mechanicznymi można wydawać na okres nie dłuższy niż 5 lat.

Koncesje na regularne przewozy autobusami na określonych liniach można wydawać na okres nie dłuższy niż 10 lat. Koncesję z prawem wyłączności na regularne przewozy autobusami na określonych liniach na obszarze całej gminy można wydać na okres nie dłuższy niż 15 lat.

§ 5. (1) Ubiegający się o koncesję powinien złożyć podanie, zawierające:

- 1) imię, nazwisko, zawód, przynależność państwową, miejsce zamieszkania i adres, lub jeżeli o koncesję ubiega się osoba prawna, jej nazwę, siedzibę i wyciąg z rejestru handlowego lub z rejestru spółdzielni;

- 2) dane co do kwalifikacji fachowych do prowadzenia przedsiębiorstwa przewozu pojazdami mechanicznymi;
- 3) ilość, rodzaj, typ (model) i opis techniczny pojazdów, którymi ubiegający się o koncesję zamierza wykonywać przewozy;
- 4) czas, na jaki pragnie otrzymać koncesję oraz termin rozpoczęcia przewozów w całości lub częściowo;
- 5) projektowaną taryfę opłat za przewóz;
- 6) dowód, że ubiegający się o koncesję wypełnił wszystkie powinności, wynikające z ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym;

(2) Jeżeli ubiegający się o koncesję zamierza wykonywać regularne przewozy autobusami na określonych liniach, podanie powinno nadto zawierać:

- 1) szczegółowy plan miasta z oznaczeniem ulic i placów, po których zamierza wykonywać przewóz, oraz miejsc przystanków i punktów końcowych linii;
- 2) dane, dotyczące stanu majątkowego i organizacji przedsiębiorstwa oraz ciągłości i częstotliwości ruchu.

§ 6. (1) W koncesji władza ustala:

- 1) ilość, rodzaj, typ (model) i pojemność pojazdów mechanicznych koncesjonariusza, którymi ma wykonywać przewozy;
- 2) obowiązki koncesjonariusza w zakresie:
 - a) taryf przewozowych (§ 7);
 - b) zabezpieczenia roszczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe wskutek wykonywania przewozów (§ 8 i 9);
 - c) terminowego rozpoczęcia przewozów i zawiadamiania o zrzeczeniu się koncesji (§ 10 i 11);
- 3) zakaz przenoszenia praw i obowiązków, wynikających z koncesji (§ 12).

W koncesji na regularne przewozy autobusami na określonych liniach władza ustala ulice (place), po których mają być wykonywane przewozy, ilość kursów codziennych, ponadto obowiązki koncesjonariusza w zakresie:

- a) rozkładu jazdy,
- b) wydawania biletów,
- c) prowadzenia statystyki i oznaczania pojazdów (§ 13).

(2) Ponadto władza może ustalić w koncesji obowiązek jednolitego ubioru obsługi oraz inne obowiązki koncesjonariusza.

§ 7. (1) Taryfę opłat za przewóz dorożkami samochodowymi ustala zarząd gminy miejskiej, po wysłuchaniu opinii izby przemysłowo-handlowej i ogłasza w sposób w gminie stosowany.

(2) Taryfę opłat za przewóz autobusami na określonych liniach zatwierdza władza wydająca koncesję, po wysłuchaniu opinii izby przemysłowo-handlowej. W przypadku, gdy władzą właściwą do wydania koncesji nie jest zarząd gminy, władza wydająca koncesję powinna ponadto zasięgnąć opinii zarządu zainteresowanej gminy.

(3) Jeżeli istnieje jednocześnie kilka taryf opłat, dorożki samochodowe powinny być zaopatrzone w napis, wskazujący wysokość opłat.

(4) Koncesjonariusz wykonywający przewozy dorożkami samochodowymi, obowiązany jest, jeśli to przewiduje koncesja, pobierać opłaty za przewóz wskazane przez licznik.

§ 8. (1) Koncesjonariusz obowiązany jest ubezpieczyć się od odpowiedzialności cywilnej za szkody, jakie mogą powstać wskutek wykonywania przewozów.

(2) Sumy gwarancyjne powinny wynosić co najmniej:

- 10.000 zł za uszkodzenie jednej osoby
- i 30.000 zł za uszkodzenie więcej osób wskutek jednego wypadku oraz
- 2.000 zł za uszkodzenie cudzej własności wskutek jednego wypadku.

(3) Obowiązek ubezpieczenia się nie dotyczy miejskich przedsiębiorstw przewozowych, prowadzonych przez zarząd gminy miejskiej, niewydzielonej z powiatowego związku samorządowego.

§ 9. (1) Umowa zawarta z zakładem ubezpieczeń winna odpowiadać następującym zasadom:

- 1) umowa może być zawarta tylko z dopuszczonemi do działalności zakładami ubezpieczeń oraz na podstawie ogólnych i szczególnych warunków ubezpieczenia, zatwierdzonych przez właściwą dla tych zakładów władzę nadzorczą;
- 2) umowa nie może zawierać żadnych odchyleń od ogólnych i szczególnych warunków ubezpieczenia, któreby zmniejszały sumy gwarancyjne poniżej norm, wskazanych w § 9, lub zmniejszały zakres odpowiedzialności zakładu, przewidziany w ogólnych i szczególnych warunkach ubezpieczenia;
- 3) o każdym zmniejszeniu odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za wypadek ubezpieczeniowy poniżej zakresu, przewidzianego niniejszym rozporządzeniem, jak również o każdym ustaniu tej odpowiedzialności zakład ubezpieczeń winien zawiadomić na 8 dni naprzód władzę, która wydała koncesję, pod rygorem ponoszenia odpowiedzialności w pełnym zakresie;
- 4) niewypełnienie przez ubezpieczającego obowiązków, wynikających z umowy ubezpieczenia, nie może zwolnić zakładu ubezpieczeń od odpowiedzialności za wypadek ubezpieczeniowy, o ile wynikające z niego roszczenie objęte jest zakresem odpowiedzialności zakładu, przewidzianym w ogólnych i szczególnych warunkach ubezpieczenia, chyba, że ubezpieczający nie zapłacił składki, a zakład ubezpieczeń zawiadomił o tem przynajmniej na 8 dni naprzód władzę, która wydała koncesję (pkt. 3). Nie narusza to prawa zakładu ubezpieczeń do dochodzenia od ubezpieczającego zwrotu wypłaconego odszkodowania;
- 5) zakład ubezpieczeń może wypłacić ubezpieczającemu odszkodowanie z umowy ubez-

pieczenia tylko wówczas, jeśli ubezpieczający wykaze, że roszczenie poszkodowanego z powodu wypadku ubezpieczeniowego zostało przez niego zaspokojone, albo że poszkodowany zgadza się na wypłacenie odszkodowania do rąk ubezpieczającego.

(2) Władza zakaże wykonywania przewozu w razie stwierdzenia ustania odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za wypadek ubezpieczeniowy, jak również w razie zawarcia ubezpieczenia nieodpowiadającego przepisom niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Koncesjonariusz uprawniony do wykonywania regularnych przewozów autobusami na określonych liniach, obowiązany jest rozpocząć wykonywanie przewozów najpóźniej w ciągu 3 miesięcy po otrzymaniu koncesji, jeżeli w warunkach koncesji nie wskazano innego terminu rozpoczęcia.

§ 11. Koncesjonariusz wykonywający regularne przewozy autobusami na określonych liniach, obowiązany jest zawiadomić władzę, która wydała koncesję, o zamiarze zrzeczenia się koncesji, przynajmniej na trzy miesiące przed wstrzymaniem ruchu, jeżeli w warunkach koncesji nie wskazano innego terminu zawiadomienia.

§ 12. Koncesji nie wolno odstępować w żadnej formie osobom trzecim.

§ 13. Koncesjonariusz uprawniony do wykonywania regularnych przewozów autobusami na określonych liniach, obowiązany jest:

- 1) oznaczyć pojazdy i zaopatrzyć je w napisy orientacyjne, według wzorów zatwierdzonych przez władzę, która wydała koncesję;
- 2) stosować się do zatwierdzonego rozkładu jazdy. Rozkład jazdy powinien odpowiadać interesom publicznym oraz potrzebom ogółu ludności i winien być odpowiednio dostosowany do innych środków regularnej publicznej komunikacji. O rozkładzie jazdy i jego zmianach decyduje władza, która wydała koncesję;
- 3) wydawać bilety na przewóz osób;
- 4) prowadzić statystykę ruchu według wzorów, zatwierdzonych przez władzę, która wydała koncesję, obejmującą ilość odbytych kursów, przerw, przewiezionych osób, ilość i rodzaj wypadków oraz przedstawiać tejsze władzy wymagane wykazy statystyczne.

§ 14. (1) Ubiegający się o koncesję obowiązany jest, niezależnie od opłat stemplowych lub miejskich opłat administracyjnych, złożyć przed otrzymaniem koncesji opłatę za czynności urzędowe, związane z wydaniem koncesji, w następującej wysokości:

- a) za czynności urzędowe w sprawie koncesji na regularne przewozy autobusami po 200 zł od każdego autobusu;
- b) za czynności urzędowe w sprawie koncesji na przewozy innymi pojazdami po 100 zł od każdego pojazdu.

Osoba, korzystająca z uprawnień z art. 10 ustawy z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 273), opłaca 25% powyższych stawek, jeżeli złożyła

podanie o koncesję przed upływem trzech miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

(2) Opłatę wnosi się na dochód zarządu gminy miejskiej, na której obszarze mają być wykonywane przewozy.

§ 15. (1) Koncesja wygasa:

1. z upływem terminu, na który została wydana;
2. w razie zrzeczenia się koncesji;
3. w razie śmierci koncesjonariusza. Jednakże na podstawie dotychczasowej koncesji i na warunkach w niej zawartych może być prowadzone nadal przedsiębiorstwo na rachunek masy spadkowej, albo wdowy przez czas jej wdowieństwa, o ile nie była ona sądownie rozdzieloną od stołu i łoża z własnej winy i o ile nie była wykluczona od spadkobrania, albo też na rachunek małoletnich przez czas ich małoletności. Jeżeli oprócz wdowy, która chce korzystać z tego prawa, pozostali także małoletni zstępni do spadku uprawnieni, natenczas prawo dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa przysługuje wspólnie wdowie i tym zstępnym, o ile koncesjonariusz nie uczynił w tej mierze innych zarządzeń;
4. jeżeli przestała istnieć osoba prawna, której koncesję wydano;
5. w razie upadłości. Jednakże na podstawie dotychczasowej koncesji i na warunkach w niej zawartych, może być prowadzone nadal przedsiębiorstwo na rachunek masy upadłości (konkursowej).

(2) W przypadkach, wskazanych w ust. (1) pkt. 3 i 5, powinien być ustanowiony kierownik przedsiębiorstwa, ponoszący odpowiedzialność przed władzami za należyte wykonywanie obowiązków, wynikających z koncesji. Imię, nazwisko i adres kierownika należy zgłosić władzy, która wydała koncesję. Władza ta może zażądać ustanowienia innego kierownika, jeżeli ustanowiony nie posiada kwalifikacji do prowadzenia przedsiębiorstwa według wymagań koncesji.

§ 16. (1) Władza, która wydała koncesję, powinna ją odebrać w przypadku prawomocnego skazania koncesjonariusza za zbrodnię przeciw wewnętrznemu lub zewnętrznemu bezpieczeństwu Państwa.

(2) Władza, która wydała koncesję może ją odebrać:

1. w przypadku prawomocnego skazania za inną zbrodnię, niewymienioną w ust. (1) oraz

w przypadku prawomocnego skazania za występki, popełniony z chęci zysku;

2. w razie powtarzającego się, mimo ostrzeżeń i nałożonych kar, nieprzestrzegania przez koncesjonariusza lub jego pełnomocnika, albo kierownika przedsiębiorstwa przepisów niniejszego rozporządzenia, przepisów o ruchu drogowym, lub warunków, wskazanych w koncesji;
3. jeżeli koncesjonariusz nie rozpoczął przewozów na warunkach, wskazanych w koncesji, w ciągu 3 miesięcy od daty otrzymania koncesji, lub w terminie, określonym w koncesji, albo, jeżeli przerwa w wykonywaniu przewozów, z wyjątkiem przerwy spowodowanej siłą wyższą, trwa przy przewozach regularnych autobusami dłużej niż miesiąc, przy innych przewozach dłużej niż trzy miesiące.

do art. 8 ust. (2).

§ 17. (1) Obowiązek zgłaszania przewozów obciąża właściciela pojazdu.

Zgłoszenie skutecznie należy w zarządzie gminy miejskiej na 7 dni przed rozpoczęciem wykonywania przewozów. Osoby, wykonywające przewozy w dniu ogłoszenia rozporządzenia niniejszego, powinny skutecznie zgłosić w ciągu trzech miesięcy od powyższego terminu.

(2) Zarząd gminy miejskiej wyda osobom, zgłaszającym wykonywanie przewozów, potwierdzenie, w którym ustali:

1. imię, nazwisko i adres osoby, wykonywającej przewozy;
2. rodzaj przewozów;
3. numery rejestracyjne pojazdów mechanicznych, którymi przewozy te mają być wykonywane.

(3) Osoby, którym powiatowa władza administracji ogólnej wydała zaświadczenie na podstawie art. 8 ust. (2) ustawy z dnia 14 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 336) o wykonywaniu przewozów, nie mają obowiązku zgłaszania w zarządzie gminy miejskiej przewozów, wymienionych w art. 8 ust. (2) ustawy z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 273), jeżeli przewozy te odbywają się w obrębie gminy miejskiej i poza jej obszarami.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski